

[Kurt Hansen.]

dels under vores natteforhandlinger i går, fået bilag, der klart og tydeligt siger, at det bevægelige lønssystem er underlagt 2 pct.s grænsen, at lønglidningen er underlagt 2 pct.s grænsen, men jeg vil også lige nævne – det synes jeg er vigtigt, for det er ikke blevet nævnt tidligere – at vi faktisk også har fået et andet bilag i går under natteforhandlingerne, nej, det var ud på morgenen, så det er måske derfor, det er blevet formuleret sådan, som det er, nemlig bilag 28. Det er spørgsmål 68, og der er en passus i svaret på dette spørgsmål, som lyder:

» . . . ligesom protokollatet ikke er til hinder for, at der på minimallønsonrådet, hvor der i løbet af overenskomstperioden kan aftales lønforhøjelser direkte mellem arbejdsgiveren og den enkelte arbejdstager, kan ske en forhøjelse af lønniveauet . . . «

Det synes jeg er helt fint, og det synes jeg er vigtigt at holde fast på, for det må være indgangen til, at man trods alt kan sætte sig ud over den både 2 pct.s, 6 pct.s eller hvor mange pct.s ramme, man nu finder ud af.

H. C. Hansen (FP):

Jeg har bedt om ordet i anledning af et par særdelede usaglige bemærkninger af arbejdsministeren.

Det er en kendsgerning, at skræmmetrolden for folketingsarbejdet er en af folketingets selv fastsat bestemmelse, nemlig forligsmandsloven, lov nr. 559 af 21. december 1971, § 4, stk. 4, pkt. 2, om, at arbejdskonflikt kan iværksættes på tredjedagen efter et mæglingforslags forkastelse. Denne regel, som folketingets selv har skabt, står det naturligtvis også i folketingets magt selv at ændre til, hvad situationens krav gør ønskeligt.

Vi har i forbindelse med dette fremsat et forslag om motiveret dagsorden, der lyder således:

»Folketinget udtaler, at lønfremgang gennem skattelettelser vil være et væsentligt element til klaring af den opståede situation på arbejdsmarkedet, og at tidspresset kan fjernes ved lov om udskydelse af konflikterne.«

Denne tænkepause, som vi vil få ved at udskyde arbejdskonflikten, vil kunne anvendes til at bringe arbejdsmarkedets parter sammen igen og lave et forlig, som vil hæve den skattefri bundgrænse, således at de lavtlønnede vil kunne få en virkelig lønforhøjelse. Det er mindst tiende gang efter anden verdenskrig

man har søgt at løse de lavtlønnedes problemer ved en lønforhøjelse i kroner og øre, og det er tiende gang man vil opleve, at det ikke kan gennemføres, at lønglidningen vil borttage lønstigningen på ganske kort tid.

Fremskridtspartiets forslag er det eneste sagligt korrekte, og jeg beklager, at socialdemokratiet, formentlig af prestigemæssige grunde, ikke vil gå ind på at forsøge dette.

Poul Harting (V):

Økonomiministeren og siden statsministeren har med den visdom, der er dem givet, angrebet venstre meget stærkt for den holdning, som vi har indtaget i dag. Vi har oplevet et par gange før, at økonomiministeren sådan læner sig ud over talerstolen og med moral i stemmen og løftet pegefinger taler os strengeligt til, og statsministeren fulgte ham op i dag. Det får mig til at sige nogle få ting om venstres holdning.

Det er klart sagt, og det er klart fremgået i dag, at venstre ikke ønsker at styrte landet ud i en konflikt. Vi har ikke angrebet regeringen, vi har ikke udæsket, og da slet ikke i den form, som økonomiministeren og statsministeren anlagde i dag. Vi har ikke foreslået at trævle mæglingforslaget op, som statsministeren gerne vil pådutte os, men uden nogen ret. Det piner åbenbart ministrene, at venstre ikke er med, og det kan jeg såmænd godt forstå, men det kan ikke nytte, at man bebrejder os, at vi indtager en holdning, som vi føler er den rigtige.

Men altså for det første ønsker vi ingen konflikt, og det har vi givet udtryk for. For det andet siger man til os, at vi jo ikke har noget alternativ, hvad vil vi i dag foreslå i stedet for? Jeg siger ganske ligeud, at når situationen er kommet så langt som den er her, så er der ikke noget alternativ. Derfor vil vi ikke hindre dem, som har ført os til dette punkt, i at sørge for, at vi ikke får den konflikt, og derfor stemmer vi ikke imod i dag. Men vi vil på den anden side ikke have et medansvar for noget, der ikke stabiliserer økonomien, som økonomiministeren tillod sig at sige, for dette stabiliserer ikke økonomien. Det løser ikke problemerne. Det løser ikke arbejdsløshedsproblemet, og det løser ikke problemet med udlandsgælden, vel tværtimod, og derfor vil vi ikke stemme for.

Begge ministrene havde meget travlt med at tale om ansvar og medansvar og være parat til at tage ansvar. Det betyder i ministrenes